

af kulbrinter fra Nordsøen, eneretten til at bruge det overordnede rørnet (der skal indføres Common Carriage) og øvrige lovbestemte enerettigheder. Til gengæld må de/den nye ejerkreds overtage de kontraktlige aftaler, DONG og/eller datterselskaberne har opnået.

Ad 4

Samtlige de kautioner og/eller garantier, staten har stillet for DONG og dets datterselskaber, skal afvikles. Det skal dog ske efter særlig aftale mellem den/de nye ejere. Derved lægges op til, at afviklingen kan ske gradvis og i en form, hvorved det også er realistisk muligt for den/de nye ejere at få økonomi i selskaberne. Den anførte tidsfrist for ophør af statens forpligtelser på 5 år efter privatiseringens fuldbyrdelse, er en tidsfrist, som uden problemer kan forhandles inden for rimelighedens rammer.

Ad 5

Dette forslag lægger ikke direkte op til en ændring af de regionale naturgasselskabers status. De regionale selskaber er ejet af naturgaskommunerne i form af I/S-selskaber.

Det er derfor i første omgang en kommunal opgave at få de regionale selskaber gjort økonomiske og driftsdygtige gennem hurtig eller gradvis privatisering. Dermed er det ikke udelukket, at der med lovindgreb kan ændres på ejerformen i de regionale selskaber i retning af privatisering. Det anses imidlertid for mest hensigtsmæssigt at starte med den statslige del – DONG.

De regionale selskaber vil fortsat have brug for de gasleverancer, som DANGAS (DONG) har sikret. Derfor skal den/de nye ejere tilpligtes at levere gas til de regionale selskaber, såfremt disse fortsat ønsker at være kunder. De regionale selskaber skal have frihed til at vælge andre gasleverendør(er), såfremt det nye privatiserede DONG/datterselskaberne ikke er konkurrencedygtige. Derved opnås ikke et nyt privat gasmonopol, men derimod et frit marked med god konkurrence.

Nærværende forslag er indeholdt i Fremskridtspartiets Lovkatalog 1991-92, udgivet af Fremskridtspartiets folketingsgruppe oktober 1991, forslag nr. 103. (ISBN nr. 87-89766-00-8.